

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת קרח

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

לנהוג עם כל אדם בחן בחסד וברחמים

בזוהר הק' מבואר שקרח התקנא בכך שמעמדם של הכהנים גדול משל הלויים ורצה להחליף את הסדר ולרומם את מעמדם של הלויים על הכהנים. אולם זה היה לא רצון ה' כלל, כיון שנשמותיהם של הכהנים הן מצד הימין - צד החסד, ואילו נשמותיהם של הלויים הן מצד השמאל - צד הגבורה, ולעולם צריך להשליט את מידת החסד על מידת הגבורה ולהגביר את החסדים בעולם, ולכן קבע הקב"ה שמעמד הכהנים יהיה גדול ממעמד הלויים, והלויים יכופפו את עצמם לפני הכהנים וישרתו אותם, ודבר זה יגרום שגם בעולמות העליונים מידת הגבורה תהיה נכפפת לפני מידת החסד ויתרבו החסדים בעולם. ומשום שקרח רצה להפוך את היוצרות ולהשליט את הלויים על הכהנים ולהגביר את השמאל על הימין ואת הגבורות על החסדים על כן מידת הגבורה פגעה בו בראשונה וענשה אותו.

על כן בכל פרט ופרט בחייו של האדם צריך הוא להגביר את מידת החסד שבו על מידת הדין שבו כדי שבכך יעורר את מידת החסד שבשמים ולא ההיפך חלילה. וכן עליו לתת תמיד דין קדימה לצד ימין כגון שינעל את נעלו הימנית תחילה, וילבש את שרוול חולצתו או חליפתו הימנית תחילה וכל כיו"ב, כדי להגביר בעולם את מידת החסד הימנית. וכמו כן בין אדם לחברו: אם מישהו פגע בך באופן קשה ביותר ופתאום כעבור פרק זמן נצרך הוא לטובתך, והרי שתי אפשרויות לפניך: האפשרות האחת היא להגביר את מידת הגבורה שבך ולקפוץ על הזדמנות פז זו כדי להשיב לו גמולו בראשו ולא לעזור לו. והאפשרות השנייה היא להגביר את מידת החסד שבך על מידת הגבורה שבך ולהניח את מה שיש בליבך על אותו אדם ולהושיט לו עזרה מכל הלב והנשמה. אולם זכור תזכור שמכיון שהכלל בשמים הוא "שבמידה שאדם מודד בה מודדין לו" (סוטה ח, ב) על כן כפי שתנהג אתה באותו רגע כך גם ינהגו איתך בשמים. ואם תזכה להגביר את מידת החסד שבך על מידת הגבורה ממילא תעורר עליך ואף על כל העולם כולו שפע של חסד ורחמים, וההיפך מובן מאליו.

והלא הגע עצמך: הרי בכל יום ובכל שעה ושעה נמצאים בעולם אלפי אנשים שעושים מעשים שמכעיסים מאוד את הקב"ה, ואם חלילה היה רצון הבורא לנקום מהם הרי הוא לא היה צריך יותר מאלפית שניה כדי לעשות זאת. אולם בפועל לא די שהקב"ה לא מעורר עליהם את מידת הדין והגבורה לחבוט בהם כראוי להם אלא גם מעורר עליהם את רחמיו האינסופיים ומשפיע להם חיים ובריאות ופרנסה טובה. והרי מצוים אנו להדמות בכל דרכינו לבורא יתברך, כמו שנאמר: "והלכת בדרכיו" - "מה הוא חנון ורחום אף אתה היה חנון ורחום", על כן גם אנו צריכים לאחוז בדרכו של הבורא יתברך ולהגביר תמיד את מידת החסד שבנו על מידת הגבורה שבנו ולנהוג עם כל אדם בחן בחסד וברחמים רבים. "וההולך בדרך זו מביא טובה וברכה לעצמו".

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

טוב להודות להשם

כתוב "וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה" (שמות ו') ומפרש על כך האור החיים הקדוש "כי לצד שלא היו בני תורה - לא שמעו, ולזה יקרא קוצר רוח, כי התורה מרחבת לבו של אדם". בכל פעם שאני מגיע לפסוק הזה ליבי מתמלא שמחה - משום שהם לא היו בני תורה לכן היה להם קוצר רוח ולא יכלו לשמוע את משה רבינו ע"ה. ומכאן יש ללמוד כלל גדול, כשאדם נופל לעיתים קרובות להתקפות של כעסים או עצבויות למיניהם, באותם ימים ה' יתברך לא מסתכל בו. יהודי צריך לקיים באופן תמידי את מה שכתוב "ישמח ישראל בעושיו". אדם צריך להעריך את כל הטובות שהשי"ת עושה עימו בכל עת, ומשגיח עליו ודואג לו. אדם שאינו שמח נראה ככופר ח"ו בטובות הרבות שה' עושה עימו. אם אדם היה מסתכל על מה שיש לו בודאי שהוא היה בשמחה. ראשית, שהוא חי. שנית, שהוא בריא ושלם. שלישית, שהוא לא אוכל על ידי זונדה לא באופן טבעי. רביעית, שהוא לובש חליפה יפה ולא חלוק של בית החולים. חמישית, שהוא גר בבית פרטי ולא זרוק ברחוב. שישית, שיש לו אישה טובה ולא איזה גויה משוקצת. שביעית, שה' נתן לו ילדים מתוקים מדבש. ועוד כהנה וכהנה טובות שה' עושה עימו למאות ואלפים, וכאומרנו בתפילה "ואילו פינו מלא שירה כים... אין אנחנו מספיקין להודות לך ה' אלקינו... על אחת מאלף אלפי אלפים ורוב ריבי רבבות פעמים, הטובות ניסים ונפלאות שעשית עימנו..."

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
21:19	ר"ת 20:23	19:32	ירושלים
21:16	ר"ת 20:21	19:29	תל אביב
21:20	ר"ת 20:24	19:33	חיפה
21:16	ר"ת 20:20	19:29	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

רבי חנינא בן תרדיון - כ"ז סיון

היה תנא קדוש בדורו של רבי עקיבא, ביתו ברוריה הייתה נשואה לרבי מאיר בעל הנס.

רבי חנינא חי בתקופת הרומאים שגזרו על היהודים גזרות רבות, ובניהם גם שלא ללמוד תורה, רבי חנינא לא שם ליבו לגזרותיהם והיה מלמד תורה ברבים, יום אחד תפסו אותו הרומאים יושב ומקהיל קהילות ברבים ובחיקו מונח ספר תורה. אסרו אותו הרומאים וגזרו דינו למיתה, וכשהוציאו אותו להיחרג הקיפו אותו את גופו בגווילי ספר התורה והעמידו סביבו חבילות של זמורות ועל ליבו שמו ספוגים של צמר מלאים מים כדי שלא תצא נשמתו במהרה וכשהציתו את האש בעצים ובספר התורה שאלו אותו תלמידיו: רבינו מה אתה רואה? אמר להן: גווילים נשרפים ואותיות פורחות באוויר. אמרו לו תלמידיו פתח את פיך ותכנס האש בגופך ויפסקו הייסורים מהר יותר, אמר להם "מוטב שייטול את נשמתו מי שנתנה בי ולא אחבל בעצמי".

אמר לו השומר שהיה אחראי על ההוצאה להורג: אם מרבה אני את האש ומוריד מעל לבך את הספוגים הרטובים, מביא אתה אותי לחיי העולם הבא? אמר לו רבי חנינא כן, אמר לו השומר תשבע לי, ונשבע לו רבי חנינא ומיד הרבה השומר את האש והוריד את הספוגים מעל ליבו ויצאה נשמתו של רבי חנינא במהרה, ומיד הפיל עצמו אותו השומר לאש ומת, ויצאה בת קול ואמרה "רבי חנינא בן תרדיון והשומר מזומנים לחיי העולם הבא".

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

היום בו לא ירד מן

אבא מארי עטרת ראשינו רבינו יורם אברג'ל הביא דבר מדהים, עד כמה צער גרם קורח בשמים בזה שחלק על משה רבינו ועל אהרן הכהן, וההוכחה לצער שעשה קורח היא, שארבעים שנה רצוף ירד "מן" במדבר, ואפילו באותו היום שהמרגלים הרשעים הוציאו דיבה רעה על ארץ ישראל, בכל זאת ירד מן ולא הפסיק. אולם באותו יום שקורח ועדתו חלקו על משה רבינו, אותו היום זה היה היום היחיד במשך כל הארבעים שנה שלא ירד בו "מן" במדבר, וזה בא לומר כמה צריך להיזהר בכבודם של צדיקים.

ואבא היקר רבינו יורם אברג'ל מדגיש את החשיבות להיזהר אפילו בכבודו של יהודי פשוט. וכבר אמרו חכמינו הקדושים, "היזהרו בבני עניים, שמהם תצא תורה", וביאר אבא עטרת ראשינו, שאין הכוונה כאן דוקא לעניים בממון, כי מה ההבדל בין עני בממון לעשיר בממון לגבי התורה הקדושה, וכי למה א חשוב בליבי שהעני לא תצא ממנו תורה, עד שחז"ל הקדושים הטריחו עצמם לומר לנו "שמהם תצא תורה", אלא הכוונה היא לעניים בחכמה, שגם אם ההורים הם אנשים פשוטים ולא נחשבים "חכמים גדולים במיוחד", תיזהר בבניהם, ואל תזלזל חלילה באותם אנשים, כי מאנשים כאלו תצא תורה.

וצא וראה בדורותינו, שזכינו בדור הזה לאהובינו הגאון המופלא, אוצר כלי חמדה, מופת הדור, מרן רבינו עובדיה יוסף, וכידוע אביו היקר ר' יעקב היה מוכר ירקות בשוק, ועבד את ה' יתברך בתום לב ואמונה, ולעת זיקנותו גם זכה והקים כעין "כולל" לפנסיונרים, אבל במסקנה, כולם ראו כן מהו, איך זכה ירקן בשוק בירושלים, להעמיד כזה אוצר של חכמת התורה, וכן מצאנו גדולים ושלמים. לכן יש לנהוג כבוד בכל יהודי, ובפרט באדם שהוא ירא שמים, ואם הוא גם תלמיד חכם בנוסף ליראת שמים שלו, על אחת כמה וכמה.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

הכל נעלם!

הסיפור שלי קרה לפני מספר שנים כשהילדה שלי הייתה עוד תינוקת, יום אחד היא התחילה להרגיש לא כל כך טוב ולאחר שזה נמשך תקופה מסוימת החלטנו לקחת אותה לבדיקות בבית חולים.

לאחר שעשו לילדה סידרה של בדיקות בבית החולים קראו לנו הרופאים לחדר ואמרו לנו שלפי הממצאים שיש בידם כעת הם רואים מספר דברים לא טובים שיש לילדה, הם רואים שיש לה חיידק בדם, והם עוד רואים גם את הוירוס CMV וגם שהם רואים שיש לה את מחלת הנשיקה, מיד כששמענו את הממצאים אני ובעלי מפי הרופאים נבהלנו מאוד והחלטנו מיד לפנות למורינו ורבינו הרב יורם מיכאל אברג'ל.

למחרת בעלי נסע אל הישיבה של הרב "רב פעלים קול רינה" וחיכה בתור, וכשהגיע תורו פנה לרב וסיפר לו על הבעיה, והרב אמר לו בפשטות אין לה כלום! לאחר דברי מורינו הרב היינו מאושפזים בבית חולים עוד חודש ימים, אחרי חודש זימנו אותנו לאשפוז יום שבו הגיע פרופסור מיוחד שבדק את הממצאים של הילדה מכל הבדיקות האחרונות ואמר לנו כך: אני רואה שהיה חשש למחלת הנשיקה... הוא הביט בתוצאות של בדיקת הדם ואמר... לא, מחלת הנשיקה לא היה לה.

הרופא המשיך להתבונן בדפים שלפניו ואמר... אני רואה שהיה חשד גם ל CMV וגם את זה אני לא רואה! ו... אני רואה שהיה שהיה חיידק בדם אבל גם זה לא היה כי כלום לא התפתח במעבדה... טוב... כנראה שכל מה שהיה לה זה מחלה ויראליות... וכך ראינו בעיניים גשמיות כיצד דברי הרב מתקיימים במלואם גם כשזה נראה כנגד כל הסיכויים.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

סעודות שבת קודש

שאלה: כמה סעודות חייב אדם לאכול בשבת קודש?

תשובה: חייב אדם לאכול בשבת קודש שלש סעודות, ולמדו כן מהפסוק שנאמר בירידת המן שירד לעם ישראל במדבר, "ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום לה", היום לא תמצאוהו בשדה", שלוש פעמים נאמר 'היום' בפסוק כנגד שלוש סעודות שחייב לאכול בשבת קודש, וחכמי הגמרא הקדושה השתבחו בזה מאוד ואמרו "דיינו שלא ביטלנו מימינו שלש סעודות של שבת". ואמרו עוד בגמרא הקדושה מסכת שבת (דף ק"ח עמוד א') אמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא: כל המקיים שלש סעודות בשבת, ניצול משלש פורעניות, מחבלו של משיח, ומדינה של גיהנם, וממלחמת גוג ומגוג. וכן אמרו בגמרא הקדושה כל המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו.

וכתוב בזוהר הקדוש, כשהיה רבי שמעון בר יוחאי ע"ה, מסיים סעודה שלישית הייתה יוצאת בת קול ואומרת "אז תתענג על אדני". ואשרי הנזהר בזה מאוד שגורם מעלה גדולה מאוד לנשמתו, והיא עדות נאמנה על ייחוסו הקדוש בעם ישראל, ואמרו בגמרא הקדושה כל המענג את השבת, נותנים לו נחלה בלי מיצרים, ולקמן בסימן ש' מבוארים הלכות סעודה רביעית של מוצאי שבת קודש היא הנקראת "סעודת מלוא מלכא", והיא כנגד דוד המלך ע"ה, ובה מלווים את שבת קודשינו, משוש תפארתינו.

שאלה: על כמה חלות מברכים בסעודת שבת, והאם בוצע אחת מהן או את כל החלות שלפניו?

תשובה: מצוה לברך בשבת קודש בכל סעודה על שתי חלות "לחם משנה", והטעם שזהו זכר למן שהיה יורד לעם ישראל במדבר, וביום הששי הייתה באה כמות כפולה של מן, שיהא בה גם לצורך יום השישי וגם לצורך שבת קודש, ולקמן יתבאר שבכל סעודה מסעודות השבת יברך על שתי חלות. ויש שנהגו על פי הקבלה להניח ארבע חלות על השולחן, ומנהג יפה הוא, אך אין מנהגנו לדקדק בכך.

והגם שבירך על שתי החלות, מכל מקום בבציעה שבוצע אחר ברכת המוציא לחם מן הארץ דיו לבצוע חלת לחם אחת, ואינו חייב לבצוע את שתיהן.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

המאחר לישון

שאלו מתנגדים לרבי אלעזר מטרנוגרד: מה טעם ומר מאחר בתפלתו? אני קם מאוחר - ענה. לא הרפו ממנו: יקדים לשכב ויקדים לקום, כמונו אנו.

החזיר להם רבי אלעזר: בכל לילה בטרם אני עולה על מיטתי הריני עושה חשבון נפשי, נמצא תמיד שאינני ראוי להחזיק נשמה קדושה ומן הדין ששוב לא יחזירו אותה לי, יוצא שזאת היא שנתי האחרונה ושוב לא אקום, ואיך אני יכול ללכת לישון בפעם האחרונה בחיי בטרם אעשה תשובה? כך מתאחרת השעה הרבה.

לא כן אתם, שמעשיכם טובים וישרים ואין לכם לחשוש משינה עריבה, ברור שאתם מקדימים לישון ומקדימים לקום ומתפללים תפילה בזמנה...

